

Ал. Божиновъ

ПОГЛЕДНЕТЕ ПТИЦИТЪ НЕБЕСНИ!

Напролѣтъ, когато ябълковото дърво се покрие съ свѣтло-червени цвѣтове, когато наоколо е вече топло и сладка миризма се носи въ въздуха отъ цвѣнали дървета и цвѣтя, птичкитѣ две по две — баща и майка — летятъ около дърветата.

Така, около разцвѣналата ябълка бащата-птичка хвърчи и си пѣе кжси пѣснички. А майката-птичка пази своята пѣсень, за да я пѣе после на своитѣ малки и да ги учи и тѣ така да пѣятъ. Сега, обаче, тамъ нѣма малки птиченца, защото гнѣздото не е още свито.

Най-напредъ, като избератъ дървото и нѣколко тънки, но здрави клончета, дветѣ птички

се залавятъ да направятъ гнѣздо. И ето, на края на едно здраво клонче, дето котка не би могла да се удържи, тѣ — скрити между листата — завиватъ гнѣздо. Бащата-птичка носи въ своята човка врѣвчици, влакѣнца, суха тревица, жилчици и мѣхъ. А майката-птичка вие гнѣздото, като изкусно преплита всичко това отвѣтре и отвънъ. Скоро дългата люлчица, като сива торбичка, увисва на клончето и вѣтрѣтъ я люлѣе ту насамъ, тунататъкъ. Отъ радост дветѣ птички пѣятъ своитѣ хубави пѣснички.

Въ така свитото гнѣздо майката-птичка снася нѣколко мѣнички яйца и лѣга върху тѣхъ да ги топли. Презъ това време